Ἱδρυτής: ΑΝΔΡΕΑΣ ΒΡΗΣ
Διευθυντής: Ἀλέκος Α. Βρῆς
ΓΡΑΦΕΙΑ — ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ
ΓΕΡΟΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ 30
ΑΡΙΘ. ΤΗΛΕΦΩΝΟΥ 23—84
ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΧ. 1.50

ΕΘΝΙΚΟΣ ΚΗΡΥΞ

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΟΓΡΑΦΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΑΤΡΩΝ

ΔΕΥΤΕΡΑ
23
ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ
1964
ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ & ΑΜΦΙΛΟΧΙΟΥ
Ἀνατολὴ 7.17'. Δύσις 5.07'
Ἔτος 30ον ἀρ. φύλλου 1970

Διὰ νὰ πληροφορηθοῦν οἱ Δημόται τὴν πικρὰν ἀλήθειαν

ΕΙΣ ΑΚΡΩΣ ΕΠΙΚΙΝΔΥΝΟΝ ΦΑΣΙΝ ΕΙΣΕΡΧΕΤΑΙ ΤΟ ΠΟΛΕΟΔΟΜΙΚΟΝ

Ἀποκαλυπτικὸν ρεπορτὰζ τοῦ κ. ΑΛΕΚΟΥ Α. ΒΡΗ

Ὁ Διευθυντὴς τοῦ «Ἐθνικοῦ Κήρυκος» καὶ δημοτικὸς σύμβουλος κ. Ἀλέκος Βρῆς γράφει τὰ κάτωθι:

Ἐπειδὴ πολὺς θόρυβος ἐγένετο τὰς τελευταίας ἡμέρας περὶ τὸ πολεοδομικὸν θέμα καὶ ἐπειδὴ καὶ πολιτικὴ ἐκμετάλλευσις ἐπεχειρήθη αὐτοῦ, μὲ ἀποτέλεσμα νὰ ἐπιταθῇ ἡ σύγχυσις ὁ «Ἐθνικὸς Κῆρυξ» Πατρῶν θεωρεῖ σκόπιμον νὰ σημειώσῃ τὰ κάτωθι πρὸς ἐνημέρωσιν τῶν ταλαιπωρουμένων δημοτῶν.

Τὸ Πολεοδομικὸν θέμα τῶν Πατρῶν εἰσέρχεται εἰς φάσιν νέων σοβαρῶν περιπετειῶν καί, ἀπὸ ἀπόψεως χρόνου, δὲν θὰ πρέπει να προβλέπεται διευθέτησις αὐτοῦ πρὸ τῆς παρελεύσεως διετίας.

Ἐν ὀλίγοις τὸ μέγα τοῦτο πρόβλημα ἐξελίσσεται ὡς ἑξῆς:

Αὐτὴν τὴν στιγμὴν ὁ Δῆμος Πατρῶν ἐφαρμόζει το σχέδιον τῶν πολεοδόμων κ. κ. Δάλα καὶ Ἀναγνωστοπούλου βάσει δὲ αὐτοῦ χορηγοῦνται αἱ ἄδειαι νέων οἰκοδομῶν, ὡς ἐξ ἄλλου μόλις τὴν παρελθοῦσαν Παρασκευὴν ἀπεφάνθη τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον παρισταμένων καὶ τοῦ Δημάρχου κ. Ἀννίνου καὶ τοῦ διευθυντοῦ τῶν Τεχνικῶν Ὑπηρεσιῶν τοῦ Δήμου κ. Γ. Βασιλοπούλου.

Ἀλλὰ τὸ σχέδιον τοῦτο, κατ' ἐπίσημον κυβερνητικὴν ἀνακοίνωσιν, ὄχι μόνον ἐχαρακτηρίσθη ἄχρηστον, ἀλλὰ προσετέθη ἐπὶ πλέον, ὅτι ἡ σύνταξις νέου πολεοδομικοῦ σχεδίου τῶν Πατρῶν, εἰς τὸ ὁποῖον περιέχεται καὶ τὸ ἐπίμαχον Ρυμοτομικόν, ἀνετέθη εἰς τὸ Τεχνικὸν Γραφεῖον τοῦ κ. Σκιαδαρέση. Καὶ ἀνεβαίνει τὸ ἐρώτημα: Ἀφοῦ τὸ Σχέδιον Δαλα — Αναγνωστοπουλου ἐκρίθη ἄχρηστον καὶ ξεπερασμένον ἀπὸ τὸ ὑπουργεῖον Συντονισμοῦ, ὡς ὁ ὑφυπουργὸς Συντονισμοῦ κ. Α. Κανελλόπουλος ἐδήλωσεν εἰς τὴν Βουλὴν καὶ ἀφοῦ νέον σχέδιον ρυμοτομικὸν τώρα τὰ ἀρχίσῃ συντασσόμενον ὑπὸ τοῦ κ. Σκιαδαρέση διατί ὁ Δῆμος χορηγεῖ ἀδείας βάσει ἑνὸς ξεπερασμένου καὶ ἀνεφαρμόστου σχεδίου;

Ἀλλὰ ἁπλούστατα θὰ συμβῇ τὸ ἑξῆς καὶ ἂς τὸ ἔχουν ὑπ' ὄψιν ὅλοι οἱ ἐνδιαφερόμενοι δημόται: Εἰς ἡμερομηνίαν πολὺ σύντομον (καὶ ὅσον τὸ συντομώτερον τόσον καλλίτερον) ὁ Δῆμος Πατρέων θα ὑποχρεωθῇ νὰ ἀνακοινώσῃ ὅτι τὸ Σχέδιον Δαλλα παύει ἐφαρμοζόμενον καὶ ὅτι ἄδειαι οἰκοδομῆς, βάσει αὐτοῦ δὲν θὰ ἐκδίδωνται πλέον.

Ἀπὸ τῆς στιγμῆς ἐκείνης τὸ πολεοδομικὸν δηλαδὴ τὸ στεγαστικὸν πρόβλημα χιλιάδων δημοτῶν, θὰ εἰσέλθῃ εἰς τὴν πλέον δραματικήν του φάσιν. Θὰ συμβῇ δηλαδὴ τὸ ἑξῆς: Καὶ τὸ παλαιὸν Σχέδιον θα ἔχῃ ἀχρηστευθῆ, ἀλλὰ καὶ νέον σχέδιον δὲν θὰ ὑπάρχῃ διὰ νὰ ἐφαρμοσθῇ εἰς ἀντικατάστασίν του. Καὶ δὲν θὰ ὑπάρχῃ ἐπίσης τίποτε ἀπολύτως ἐπὶ τοῦ ὁποίου νὰ στηριχθῇ ὁ Δῆμος δι' ἕνα διάστημα τοὐλάχιστον δύο ἐτῶν, διότι τόσον χρόνος χρειάζεται, ἂν μὴ καὶ περισσότερος, διὰ νὰ συνταχθῇ μία νέα πολεοδομικὴ ρυμοτομικὴ μελέτη, ἐὰν καὶ ἐφ' ὅσον βεβαίως δὲν χρησιμοποιηθῇ, (ὡς θὰ πρέπει νὰ προβλέπῃ τις ἐν ὄψει τῶν κυβερνητικῶν ἀνακοινώσεων) ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει, τὸ παλαιὸν Σχέδιον Δάλλα τὸ ὁποῖον ἂς σημειωθῇ κατά τινας ἰσχυρισμούς, εἶναι ἄριστον καὶ δὴ ἱκανὸν νὰ χρησιμοποιηθῇ τοὐλάχιστον ὡς προσχέδιον.

Ἡ δραματικὴ αὐτὴ κατάστασις ἀποβαίνει ἔτι δραματικωτέρα ἂν ἐπαληθεύσῃ ἡ πληροφορία μας, ὅτι ἡ ἀναγκαία αὐτὴ προθεσμία τῶν δύο ἐτῶν δὲν ἔχει ἀρχίσει νὰ «τρέχῃ» ἀκόμη διὰ τὸν λόγον ὅτι, τὸ ὑπουργεῖον Συντονισμοῦ, ἀνέθεσε μὲν εἰς τὸν Οἶκον Σκιαδαρέση μέχρι στιγμῆς τὴν μελέτην τοῦ Ρυθμιστικοῦ καὶ Χωροταξικοῦ σχεδίου τῆς περιοχῆς Πατρῶν, ὄχι ὅμως καὶ τοῦ Πολεοδομικοῦ εἰς τὸ ὁποῖον ἐντάσσεται τὸ ρυμοτομικόν, αὐτὸ δηλαδὴ ποὺ κατεπειγόντως ἐνδιαφέρει τοὺς δημότας. Φαίνεται δὲ ὅτι τοῦτο εἶναι μᾶλλον ἀληθές. ἂν ληφθῇ ὑπ' ὄψιν, ὅτι οὔτε διὰ τὸ Ρυθμιστικόν, οὔτε καὶ δι' αὐτὸ τὸ Χωροταξικὸν δὲν ἔχουν εἰσέτι καθορισθῆ «δεσμευτικαὶ» προθεσμίαι. Σημαίνει δὲ τοῦτο ὅτι ἀνελήφθησαν ἐνδεχομένως ὑποχρεώσεις μελέτης, ὄχι ὅμως καὶ τοιαῦται περὶ τοῦ πότε ἀκριβῶς θὰ ὁλοκληρωθοῦν. Καὶ δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία, ὅτι καὶ τὸ Ρυθμιστικὸν καὶ τὸ Χωροταξικὸν ἐπηρεάζουν σημαντικῶς καὶ τὸ ἐπίμαχον Πολεοδομικὸν καὶ ρυμοτομικὸν σχέδιον τῆς πόλεως τῶν Πατρῶν, ἐν ὄψει τοῦ ὅτι εἰς τὰ πλαίσια τοῦ Ρυθμιστικοῦ καὶ Χωροταξικοῦ Σχεδίου τοποθετοῦνται ἡ τελικὴ χάραξις τῆς ἐθνικῆς ὁδοῦ, ποὺ δὲν ἔχει γίνει, ἡ τοποθέτησις τοῦ Πανεπιστημίου, τῆς Βιομηχανικῆς ζώνης κλπ., ποὺ ἐπίσης δὲν ἔχει προσδιορισθῆ ἀκόμη ποῦ θὰ ἀναπτυχθοῦν.

Τί πρέπει νὰ γίνῃ;

Τὸ θέμα εἶναι ἁπλοῦν. Ἐν πρώτοις θὰ πρέπει νὰ τὸ ἀποχρωματίσωμεν ἀπὸ οἱανδήποτε πολιτικὴν καὶ κομματικὴν χροιάν, τοὐλάχιστον διὰ τὸν λόγον, ὅτι ὑπεύθυνοι τοῦ Πολεοδομικοῦ τραγελάφου καὶ τοῦ σημερινοῦ καταντήματος τῶν Πατρῶν εἶναι καὶ ἡ ΕΡΕ ποὺ τὸ ἐδημιούργησε καὶ ἡ σημερινὴ κυβέρνησις τῆς Ἑνώσεως Κέντρου ποὺ δὲν τὸ τελειώνει.

Ταῦτα δέ, πέραν τοῦ ὅτι ἐξακολουθεῖ τὸ βαρὺ πλῆγμα τῆς ἐκκρεμότητος ὅσον ἀφορᾷ τὰς στάσεις, ἡ ὁποία ἐμποδίζει καὶ τὴν τοποθέτησιν ἔστω καὶ μιᾶς πέτρας κατὰ μῆκος 5—6 μεγάλων ὁδῶν τῆς πόλεως (Κορίνθου— Ἑρμοῦ, Κανακάρη, Γερμανοῦ, Μπουκαούρη κ. λ. π.) μὲ ἀποτέλεσμα νὰ ἔχουν διακοπῆ αἱ οἰκοδομικαὶ ἐργασίαι ἔτι δὲ καὶ τοῦ χωρισμοῦ τῆς πόλεως εἰς ζώνας ὡς πρὸς τὰ ὕψη τῶν οἰκοδομῶν, διὰ τοῦ ὁποίου τὸ... δημοκρατικὸν μας καθεστὼς καθιστᾷ πλουσιωτέρους τοὺς πλουσίους ἰδιοκτήτας τῶν κεντρικῶν οἰκοπέδων, πτωχοτέρους δὲ τοὺς ἤδη πτωχοὺς ἰδιοκτήτας οἰκοπέδων εἰς τὰς ἀκραίας συνοικίας.

Δέον νὰ σημειωθῇ ἐξ ἄλλου, ὅτι ἡ προσφυγὴ τοῦ Δήμου ἐναντίον τῶν δύο αὐτῶν ἀκατανοήτων καὶ ὑπόπτων ἀποφάσεων, ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας, θὰ συζητηθῇ τὴν 14ην προσεχοῦς Μαρτίου καὶ ὅτι ἡ σχετικὴ ἀπόφασις ποὺ ἂν θὰ εἶναι ἀκυρωτική, θὰ ἔχῃ χρήσιμον σημασίαν, θὰ ἐκδοθῇ περὶ τὰς ἀρχὰς προσεχοῦς Ἀπριλίου.

Ἡ δευτέρα προσπάθεια εἶναι ἔργον τοῦ κ. Δημάρχου καὶ πίπτει ἐξ ὁλοκλήρου εἰς τοὺς ὤμους του. Ὀφείλει, δηλαδὴ ὁ κ. Δήμαρχος νὰ ἀνέλθῃ εἰς Ἀθήνας τὸ συντομώτερον δυνατὸν καὶ νὰ ἀξιώσῃ ἢ νὰ παρακαλέσῃ ὅπως, ὅ,τιδήποτε ἔχει ἀποφασισθῆ διὰ τὰς Πάτρας, ὁλοκληρωθῇ καὶ ἐφαρμοσθῇ τὸ ταχύτερον. Ἂν τὰ πράγματα ἀφεθοῦν ὡς τὰ κατήντησαν οἱ μανδαρῖνοι τῶν ὑπουργείων διαβλέπομεν δυστυχίαν καὶ συμφοράς, αἱ ὁποῖαι, ἄλλωστε ἔχουν ἀρχίσει ἐκδηλούμεναι.

ΑΛΕΚΟΣ Α. ΒΡΗΣ

ΠΕΡΙ ΤΑ ΓΕΓΟΝΟΤΑ

Η ΕΡΜΗΝΕΙΑ

Παρετηρήθη ὅτι, κατὰ τὴν ἐντεῦθεν διέλευσιν τῶν σεβασμίων ἱεραρχῶν τῶν μετασχόντων εἰς τὴν Γ' Πανορθόδοξον Διάσκεψιν τῆς Ρόδου τὴν παρελθοῦσαν Τετάρτην, ἵνα προσκυνήσουν τὴν Κάραν τοῦ Ἁγίου Ἀνδρέου, συνέβησαν δύο τινά: Πρῶτον, ὁ Σεβασμιώτατος Λένιγκραδ Νικόδημος ἐπεδείξατο, ἀπὸ ἀπόψεως «εἰκονος» ἰδιαιτέραν εὐλάβειαν, παρατείνας τὴν προσκύνησίν του ἐν καταφανῇ κατανύξει καὶ συγκινήσει, γονυκλινῶς μέχρι ἐδάφους, ἐνώπιον τοῦ Ἁγίου Λειψάνου. Δεύτερον, ὅτι πολλοὶ συμπολῖται ἔσπευδον νὰ τοῦ ἀσπασθοῦν τὴν χεῖρα παροτρυνόμενοι ὑπὸ ὡρισμένων τύπων. Τὸ γεγονὸς εἶναι λίαν συγκινητικὸν καὶ εὐχάριστον διότι μαρτυρεῖ τοῦτο τὸ ἀξιόλογον. Ὅτι προφανῶς ὁ Σεβασμιώτατος Λένινγκραδ, εὑρεθεὶς εἰς μίαν χώραν, ὅπου ἡ ἐλευθερία τῆς πίστεως εἶναι ἰσοδύναμος πρὸς τὴν πολιτικὴν δημοκρατικὴν ἐλευθερίαν, εὗρε σπανίαν εὐκαιρίαν διὰ νὰ ἀπευθυνθῇ ἐν προσευχῇ καὶ πίστει πρὸς τὸν Κύριον, πρᾶγμα ὄχι καὶ τόσον εὔκολον ἴσως εἰς τὴν μεγάλην χώραν του, ὅπου ἡ πρὸς τὸν Θεὸν πίστις ὑπάρχει μέν, ἀλλὰ δυσχερῶς ἐκδηλοῦται κατὰ τρόπον τελετουργικόν. Ὡς πρὸς τοὺς ἀσπασμοὺς τῆς χειρός του ἐκ μέρους πιστῶν, καθ' ὑπόδειξιν ὡρισμένων παραγόντων, μία χωρεῖ ἑρμηνεία: Ὅτι οἱ κύριοι αὐτοὶ διέπραξαν πολιτικὸν σφάλμα δεδομένου ὅτι καὶ ὁ Ἅγιος τοῦ Λένιγκραδ θὰ ἐπείσθη μὲ ἱκανοποίησιν, ἀπὸ τῆς πλευρᾶς του περὶ τοῦ ὅτι τὰ ἀθεϊστικὰ κηρύγματα δὲν εὑρίσκουν ἔδαφος καλλιεργείας ἐν Ἑλλάδι.

ΕΛΛΗΝΙΚΑΙ ΣΠΟΥΔΑΙ

Ἡ Ἑταιρεία Ἑλληνικῶν Σπουδῶν, ἥτις τελεῖ ὑπὸ τὴν προεδρίαν καὶ καθοδήγησιν ἐν τῇ πλουσίᾳ αὐτῆς δραστηριότητι, τοῦ ἐπιλέκτου φίλου τῶν Πατρῶν, τέως ὑπουργοῦ κ. Στράτου, ἵδρυσε καὶ εἰς τὴν πόλιν μας Γραφεῖα (Μαιζῶνος 48) εἰς τὰ ὁποῖα θὰ στεγασθῇ τὸ ἀπὸ μακροῦ λίαν ἐπιτυχῶς λειτουργοῦν ἐνταῦθα παράρτημά της. Χαιρετίζομεν ὅθεν μὲ χαρὰν τὴν νέαν αὐτὴν ἐκδήλωσιν, δεῖγμα τοῦ ἐνδιαφέροντος τῆς Ἑταιρείας διὰ τὴν μελέτην καὶ τῶν προβλημάτων τῆς περιοχῆς καὶ εὐχόμεθα εἰς αὐτὴν περαιτέρω προόδους καὶ πρωτοβουλίας πρὸς τὸ καλὸν ὅλων.

ΛΑΘΟΣ ΤΑΚΤΙΚΗΣ

Ἡ παραίτησις τοῦ κ. Α. Παπανδρέου, ἀνεξαρτήτως τῶν λόγων οἱ ὁποῖοι τὴν προεκάλεσαν, φαίνεται ὅτι εἶναι μοιραῖον νὰ συμπαρασύρῃ εἰς ἀτοπήματα καὶ ἄλλους παράγοντας τῆς πολιτικῆς καὶ ἐν γένει τῆς δημοσίας καὶ δημοτικῆς ζωῆς τῆς χώρας. Καὶ εἶναι λυπηρόν, ὅτι μεταξὺ αὐτῶν τῶν «ἄλλων» θὰ πρέπει νὰ καταταγῇ καὶ συμπολίτης δημοτικὸς σύμβουλος, τοῦ ὁποίου κύριον ἄρθρον ἐφιλοξενήθη εἰς τοπικὴν ἡμερησίαν: Λέγομεν δὲ λυπηρόν, ὄχι διὰ τὴν θέσιν τὴν ὁποίαν ὁ ἀρθρογράφος λαμβάνει, ἐπὶ τοῦ πολιτικοῦ θέματος, θέσιν τὴν ὁποίαν ἔχει κάθε δικαίωμα νὰ καθορίσῃ ὁ ἴδιος, ἀλλὰ διὰ δύο λόγους: Πρῶτον διότι, ὁ ἀρθρογράφος χρησιμοποιεῖ ἐπιχειρήματα, τὴν βασιμότητα τῶν ὁποίων δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἔχῃ ἐλέγξῃ, ὡς π.χ. ὁ ἰσχυρισμός του, ὅτι διὰ τὴν παραίτησιν εὐθύνεται «ἡ ἀδιόρθωτη Δεξιὰ» (Μακάρι, θὰ ἐλέγαμεν, νὰ ἦτο ἡ Δεξιὰ εἰς θέσιν νὰ διώχνῃ ὑπουργούς, χωρὶς κἂν νὰ κινῇ τὸ δαχτυλάκι της. διότι φανταζόμεθα τί θὰ γίνῃ ἂν ἀποφασισθῇ ἐντονωτέρα ἀντιπολίτευσις τῆς σημερινῆς). Δεύτερον διότι διαστρεβλώνει ἱστορικὰ γεγονότα καὶ τρίτον διότι χρησιμοποιεῖ ἀνοικείους χαρακτηρισμοὺς διὰ πρόσωπα, τὰ ὁποῖα ἔχουν γράψει ΙΣΤΟΡΙΑΝ. Καὶ ὑπὸ τὴν ἔννοιαν αὐτὴν τὸ ὀρθὸν θὰ ἦτο, τὸ ἄρθρον νὰ μὴ εἶχε γραφῆ.

Η ΜΟΝΗ ΛΥΣΙΣ

Εἰς τηλεγράφημά των, δημοσιεύομεν εἰς ἄλλην στήλην οἱ κάτοικοι τῆς συνοικίας Ἁγίου Διονυσίου διαμαρτύρονται διὰ τὸ γεγονὸς ὅτι οἱ Σ.Ε.Κ. ἀποθέτοντες ἄνθρακας οὐχὶ εἰς ἐστεγασμένον χῶρον, ἀλλὰ ἐν ὑπαίθρῳ, προκαλοῦν τὴν ἀνύψωσιν «μαύρου κονιορτοῦ» μὲ ἀποτέλεσμα ἀφ' ἑνὸς μὲν νὰ βλάπτεται ἡ ὑγεία των ἀπὸ τὴν ἐπικαθημένην εἰς τοὺς πνεύμονάς των κόνιν, ἀφ' ἑτέρου δὲ νὰ καταστρέφωνται τὰ ἔπιπλά των, τὰ ἐνδύματά των καὶ ὅλα τὰ ὑπάρχοντα, ἔτι δὲ καὶ αὐτὸς ὁ διάκοσμος τοῦ ναοῦ τοῦ Ἁγίου Διονυσίου, διὰ τὸν ὁποῖον ἑκατοντάδες χιλιάδες δραχμῶν ἐδαπανήθησαν. Ὀρθῶς οἱ κάτοικοι τῆς συνοικίας ἀπέστειλον τὸ τηλεγράφημα πρὸς τὸν κ. πρωθυπουργόν. Ἀλλά, διὰ νὰ χρησιμοποιήσωμεν καὶ ἡμεῖς μίαν... «πρωθυπουργικὴν ἔκφρασιν», ἔκαμαν λάθος εἰς τὴν διεύθυνσιν. Τοῦτο δὲ διὰ τὸν ἁπλούστατον λόγον ὅτι οἱ πλησσόμενοι κάτοικοι τῆς ἀδικημένης αὐτῆς συνοικίας θὰ ἔπρεπε νὰ ἀκολουθήσουν τὴν ὁδὸν πρὸς τὸν κ. Εἰσαγγελέα, καταθέτοντες μήνυσιν διὰ τὴν προσβολὴν τῆς ὑγείας των καὶ ἀγωγὴν διὰ τὴν ἀποζημίωσίν των δι' ὅσας καταστροφὰς ὑφίστανται. Ἂς τὸ κάμουν καὶ νὰ εἶναι βέβαιοι ὅτι τὸ κάρβουνο θὰ παύσῃ ἀπορριπτόμενον καὶ αὐτὸν τὸν προκλητικὸν τρόπον εἰς τὸ κέντρον τῆς πολυαριθμοτέρας καὶ ἤδη καὶ χειροτέρας λόγῳ τῶν Σ.Ε.Κ., συνοικίας τῆς πόλεως.

ΕΙΣ ΤΟ Ρ.ΟΝ

Ἡ κοινοτικὴ ὁδὸς Ρίου, ἀπὸ τῆς Ἐθνικῆς ὁδοῦ μέχρι τοῦ σιδηροδρομικοῦ σταθμοῦ πρέπει νὰ ἠλεκτροφωτισθῇ διότι ἡ εἰκὼν τῆς περιοχῆς ἀπὸ τῆς δύσεως μέχρι τῆς ἀνατολῆς εἶναι ἀποκαρδιωτική. Καθίσταται δὲ σοβαρὸν τὸ θέμα ἂν ληφθῇ ὑπ' ὄψιν, ὅτι πρόκειται περὶ λίαν πυκνοκατῳκημένης περιφερείας ἀξίας ποιᾶς τινος προσοχῆς.

ΚΙΤΡΙΝΙΣΜΟΣ

Ἔγραφε προχθὲς ἡ «Καθημερινή»: Ὅταν οἱ ἐλεγχόμενοι κυβερνῆται ὑβρίζουν τοὺς ἐλέγχοντας, στεροῦνται ἐπιχειρημάτων πρὸς ἀντιμετώπισιν τοῦ ἐλέγχου. Καὶ ὅταν, εἰδικῶς, ὑβρίζουν τὸν ἐλέγχοντα Τύπον, ἀποδεικνύουν, ὅτι αἰσθάνονται ὅτι χάνουν τὸ ἔρεισμα τῆς δημοσίας γνώμης» Τὰ σημειοῦμεν δι' ὅλους ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι ἀπὸ τοῦ βήματος τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου, ἐνόμισαν ὅτι ἐδικαιοῦντο νὰ γίνουν τιμηταὶ καὶ νὰ ὁμιλήσουν περὶ «κιτρίνου τύπου». Ἐρωτῶμεν λοιπόν: Εἶναι κίτρινος τύπος ἡ «Καθημερινή», Εἶναι κίτρινος τύπος ἡ «Ἑστία»; Ἂς δώσουν μίαν ἀπάντησιν ὅσοι ἐρυθριοῦν ἴσως διὰ τὸ σφάλμα των, ἐὰν δὲν κιτρινίζουν καὶ οἱ ἴδιοι.

ΠΕΡΙ ΕΥΘΥΞΙΑΣ

Εἶπεν ὁ δημοτικὸς σύμβουλος κ. Ἀντύπας κατὰ τὴν ἐνώπιον τοῦ Σώματος συζήτησιν τοῦ σχεδίου πόλεως ἐν συσχετισμῷ πρὸς ὅσα ἀνεγράφησαν ἐσχάτως περὶ ἑνὸς δῆθεν σκανδάλου «Σκιαδαρέση», ὅτι «ὅλα αὐτὰ δὲν ἐπηρεάζουν τὸν κ. Α. Παπανδρέου» ἀφήσας περίπου νὰ ἐννοηθῇ ὅτι τοὺς ἰσχυρισμοὺς αὐτοὺς ὁ κ. ὑπουργὸς τοὺς ἔγραφεν εἰς τὰ παλαιά του ὑποδήματα. Ἰδοὺ ὅμως ὅτι ἀπεδείχθη τὸ ἐντελῶς ἀντίθετον: Διότι ὁ κ. Α. Παπανδρέου ἀπέδειξεν, ὅτι προσέχει τὸν Τύπον καὶ τὸν ὑπολογίζει Καὶ ὁ κ. Πρωθυπουργός, αὐτὴν τὴν ἐνέργειαν τοῦ υἱοῦ του λαβὼν ὑπ' ὄψιν εἶπεν, ὅτι «ἡ ἀπόφασις τιμᾷ τὸν παραιτηθέντα». Ἂς μὴ προεξοφλῇ λοιπὸν τοῦ λοιποῦ, ὁ κ. Ἀντύπας τὴν εὐθιξίαν τῶν ἄλλων!.

Η ΔΙΑΦΗΜΙΣΙΣ

Παρ' ὅλον, ὅτι αἱ ὑπηρεσίαι τοῦ Ὑπουργείου Ἐμπορίου ἐκινήθησαν σοβαρώτατα εἰς τὸν σχεδιασμὸν καὶ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς διαφημίσεως τῆς μαύρης Κορινθιακῆς σταφίδος εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν καὶ ἰδιαίτερα εἰς τὴν Δ. Γερμανίαν, ἐν τούτοις τὰ μέχρι τοῦδε ἀποτελέσματα δύνανται νὰ χαρακτηρισθοῦν ὄχι ἀπολύτως ἱκανοποιητικά. Ἴσως, πιστεύεται νὰ ἀπαιτῆται μία ἀντιμετώπισις τοῦ ὅλου προβλήματος ἐπὶ ἐντελῶς νέων βάσεων διότι τὰ ἤδη κρατοῦντα καὶ εἰωθότα ἀπέβησαν προφανῶς πεπερασμένα. Συνίσταται ὅθεν ὅπως συνέλθουν ταχέως καὶ ἀπὸ κοινοῦ οἱ κρατικοὶ ἁρμόδιοι καὶ οἱ ἐκπρόσωποι τοῦ ἐξαγωγικοῦ ἐμπορίου καὶ ἀνταλλάξουν τὰς ἀπόψεις των διὰ τὸ σοβαρὸν αὐτὸ πρόβλημα καὶ θέσουν τὰς βάσεις δ' ἕνα προγραμματισμὸν μακρᾶς καὶ μεγάλης πνοῆς. Ταῦτα δὲ ἐν ὄψει καὶ τοῦ ἀναμφισβητήτου ἀντικειμενικοῦ σκοποῦ, ὁ ὁποῖος δὲν μπορεῖ νὰ εἶναι μόνον ἡ ἐξαγωγὴ τῆς ἤδη παραγομένης σταφίδος, ἀλλὰ καὶ ἡ ἐπέκτασίς της καὶ εἰς εὐρύτερα στρώματα καταναλωτῶν καὶ εἰς περισσοτέρας χώρας.

Η ΕΤΙΚΕΤΤΑ

Εἰς τὰ κυτία τὰ ὁποῖα κάποια βιομηχανία λουκουμιῶν πωλεῖ εἰς ὁλόκληρον τὴν χώραν ἔχει τοποθετηθῆ ἐκτὸς τοῦ ἀναμφισβητήτως ἐκλεκτοῦ προϊόντος καὶ μία εὐμεγέθης ἐτικέττα ἀναφέρουσα ἐπὶ λέξει: «Λουκούμια μὲ νερὸ ἀπὸ τὸ πηγάδι τοῦ Ἁγίου». Ἐπειδὴ πρόκειται σχεδὸν περὶ ἱεροσυλίας καὶ ἐκμεταλλεύσεως τῶν θείων καὶ ἱερῶν τῆς πόλεως, ἔτι δὲ περὶ ἀναξιοπρεποῦς ἐκδηλώσεως, ἥτις ἐκθέτει τὴν πόλιν ὁλόκληρον, θὰ ἔπρεπε νὰ ἀναμένῃ τις, ὅτι ἐντὸς τῆς σήμερον μὲν θὰ ἀφαιρεθοῦν αἱ ἐτικέτται, ἐντὸς τῆς αὔριον δὲ θὰ ἐπακολουθήσῃ σχετικὸς ἔλεγχος ἀπὸ τὴν ἁρμοδίαν ὑπηρεσίαν. Ταῦτα δὲ τοὐλάχιστον διὰ τὸν λόγον ὅτι «νερὸ τοῦ Ἁγίου» οὐδεὶς χρησιμοποιεῖ, ἢ οὐδεὶς ἐπιτρέπεται νὰ χρησιμοποιῇ διὰ νὰ κάμνῃ ἐμπόριον.

ΑΠΟ ΤΟ ΘΕΑΤΡΟ

Εἰς τὸ «Δημοτικὸν» ἐμφανίζεται ἀπὸ τῆς ἑσπέρας τοῦ Σαββάτου τὸ ἀξιόλογον θεατρικὸν συγκρότημα «Νέα Ἐλευθέρα Σκηνή». Ὅσοι παρηκολούθησαν τὴν πρώτην παράστασίν του διεπίστωσαν ὅτι πρόκειται περὶ θαυμασίας προσπαθείας ἐξαιρέτων καλλιτεχνῶν. Ἡ παροῦσα στήλη συνιστᾷ εἰς τοὺς ἀναγνώστας της νὰ σπεύσουν εἰς τὸ Δημοτικὸν ὅπου προσφέρεται ἕνα ἀνωτέρου ἐπιπέδου θέαμα καὶ ἄκρόαμα.

Εἰδοποιοῦμεν τὴν Κυβέρνησιν ὅτι:

ΚΡΑΤΙΚΗ ΒΕΝΖΙΝΗ ΜΕ ΠΡΟΣΜΙΞΙΝ ΠΕΤΡΕΛΑΙΟΥ ΚΥΚΛΟΦΟΡΕΙ ΕΙΣ ΤΑΣ ΠΑΤΡΑΣ

Καταστρέφονται ὅλα τὰ μοτέρ;

Ὁ «Ἐθνικὸς Κῆρυξ» Πατρῶν αἰσθάνεται τὴν ὑποχρέωσιν νὰ ἀποκαλύψῃ καὶ νὰ προειδοποιήσῃ τοὺς ἁρμοδίους κρατικοὺς λειτουργούς, περὶ τοῦ ὅτι ἀπὸ τίνος χρόνου, ὁπωσδήποτε δὲ τὰς τελευταίας 20 ἡμέρας μία σημαντικὴ παρατήρησις ἐγένετο παρὰ τοῦ συμπολίτου μας Δρος Γ. Σιγαλοῦ: Ἡ παρατήρησις ὅτι ἡ κυκλοφοροῦσα βενζίνη ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Σοῦπερ» τῶν Ἑλληνικῶν Διϋλιστηρίων, εἰς τὴν περιοχὴν τῶν Πατρῶν περιέχει ἱκανὴν πρόσμιξιν πετρελαίου.

Ὡς εἶναι φυσικὸν ἡ βενζίνη αὐτὴ χρησιμοποιουμένη ὡς ἔχει προκαλεῖ φθορὰς εἰς τὰς μηχανὰς τῶν αὐτοκινήτων. Ὡς ἐκ τούτου κρίνομεν σκόπιμον νὰ συστήσωμεν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Ἐμπορίου ὅπως λάβῃ ταχύτατα δείγματα πρὸς ἀνάλυσιν ἐξ ὅλης τῆς χώρας ὥστε νὰ διαπιστωθῇ ἐὰν ἡ πρόσμιξις εἶναι μόνον τοπικὸν γεγονὸς καὶ ἂν ἡ πρόσμιξις αὕτη ὀφείλεται εἰς νοθείαν ἢ εἰς ἀτελῆ τρόπον παραγωγῆς τῆς βενζίνης ἢ τέλος εἰς ἐκ παραδρομῆς ἀνάμιξιν κατὰ τὴν παραγωγὴν καὶ ὅπως ληφθοῦν κατεπειγόντως τὰ ἀνάλογα μέτρα καὶ ἀνακοινωθῇ ἐπίσης ταχύτατα καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τῶν χημικῶν ἀναλύσεων.

Ἐκ παραλλήλου εἶναι ἀνάγκη νὰ ἐξετασθῇ καὶ ἡ βενζίνη ἡ χορηγουμένη διὰ τὴν κίνησιν τῶν ἀεροπλάνων. Κατὰ τὰς ἰδίας πληροφορίας μας ἀκόμη καὶ χθὲς διεπιστώθη ἐπὶ δέκα δειγμάτων βενζίνης, κυκλοφορούσης εἰς τὴν περιοχὴν τῶν Πατρῶν, ἡ πρόσμιξις τῆς βενζίνης «σοῦπερ» μὲ πετρέλαιον.

Ἓν ἔτος συνεπληρώθη χθὲς ἀφ' ὅτου σφαῖρα δολοφόνου ἔρριψαν νεκρὸν τὸν μέγα εἰρηνοποιὸν τοῦ αἰῶνος, τὸν Τζὼν Φίτζεραλντ Κέννεντυ. Ὁλόκληρος ἡ ἀνθρωπότης θὰ ἀναμιμνήσκεται πάντοτε μὲ εὐγνωμοσύνην τὴν φυσιογνωμίαν αὐτοῦ, ποὺ ὑπῆρξε πηγὴ ἐμπνεύσεων καὶ παλμῶν ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ κόσμου, τὴν ὁποίαν ἐπροστάτευσεν ἀνυστεροβούλως καὶ τοῦτο, διότι ἀνῆκεν εἰς τὴν μεγάλην δημοκρατικὴν μάζαν ἐκείνην ποὺ τὸν ἐγέννησε

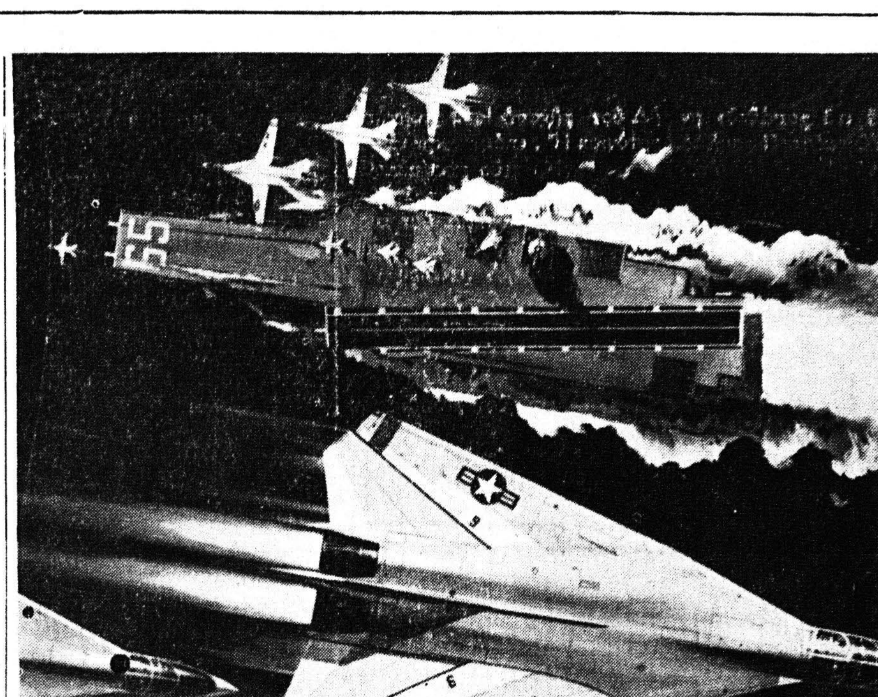

Οἱ Ἀμερικανοὶ ἀπέκτησαν πρὸ τινος ἕνα νέον ἀεροπλάνον — τέρας μεγίστης πολεμικῆς ἱκανότητος, πραγματικὸν γίγαντα ποὺ καὶ ἡ θέα του προκαλεῖ δέος. Εἶναι τὸ ἀεροπλάνον Φ 111. Εἶναι διθέσιον, λαμβάνει ὁριζοντίαν θέσιν κατὰ τὴν προσγείωσιν καὶ ἀπογείωσιν καὶ ἐπικλινῆ ὅταν ἵπταται αἱ δὲ πτέρυγές του στρέφονται πρὸς τὰ ὀπίσω ὅταν ἀναπτύσσει μεγάλην ταχύτητα ἢ ἵπταται εἰς μεγάλα ὕψη. Εἰς τὴν εἰκόνα τὸ ἀεροπλάνον «Φ 111» ἐνῷ ἵπταται ὑπεράνω τοῦ Ἀμερικανικοῦ ἀτομικοῦ ἀεροπλανοφόρου «Ἐντερπράϊζ» κατὰ τὴν διάρκειαν γυμνασίων.

Παρὰ τὴν παρουσίαν τοῦ κ. Α. Παπανδρέου εἰς Λευκωσίαν

ΑΙ ΝΕΑΙ ΕΞΕΛΙΞΕΙΣ ΤΟΥ ΚΥΠΡΙΑΚΟΥ ΖΗΤΗΜΑΤΟΣ ΕΧΟΥΝ ΑΙΦΝΙΔΙΑΣΕΙ ΤΗΝ ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΝ ΤΗΣ Ε. Κ.

Ἀπροσδόκητος συνέντευξις τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Προέδρου Μακαρίου

ΑΘΗΝΑΙ. (Ἰδιαιτέρα ἀνταπόκρισις). Ἡ ἄποψις τὴν ὁποίαν ὁ «Ἐθνικὸς Κῆρυξ» Πατρῶν διετύπωσε πρὸ πολλῶν μηνῶν, καθ' ἣν τὸ Κυπριακὸν δύναται νὰ ἐπιλυθῇ μόνον διὰ τῆς ἑνώσεως τῆς νήσου μὲ τὴν

Ο ΚΥΠΡΟΥ ΜΑΚΑΡΙΟΣ

Ἑλλάδα ἀλλὰ καὶ μὲ ταυτόχρονον ἀποστρατιωτικοποίησιν τῆς Κύπρου, εὗρε προχθὲς πανηγυρικὴν ἐπιβεβαίωσιν διὰ βαρυσημάντου συνεντεύξεως τοῦ ἀρχιεπισκόπου Μακαρίου ἡ ὁποία κυριολεκτικῶς αἰφνιδίασε τὴν ἐν ἀμηχανίᾳ ἤδη εὑρισκομένην κυβέρνησιν.

Πράγματι, ὡς εἶχε προβλέψῃ διὰ σχολίου τῆς Διευθύνσεώς του ὁ «Ἐθνικὸς Κῆρυξ» Πατρῶν (γεγονὸς ὅπερ εἶχεν ἐπισημανθῆ ἀπὸ τὸ Ὑπουργεῖον Ἐξωτερικῶν) ὁ ἀρχιεπίσκοπος Μακάριος εἰς τὴν συνέντευξίν του ἡ ὁποία ἐξουδετέρωσε καὶ τὴν ἐπίσκεψιν τοῦ βουλευτοῦ κ. Α. Παπανδρέου εἰς Κύπρον ὑπεστήριξε τὰ ἑξῆς:

1) Ἡ Κύπρος θὰ ἐπιδιώξῃ εἰς τὸν ΟΗΕ, μόνον «ἀδέσμευτον κυριαρχίαν καὶ ἀνεξαρτησίαν.

2) Ἐτάχθη ὑπὲρ τῆς «ἀποστρατιωτικοποιήσεως τῆς Κύπρου, ἀπομακρινομένων ὅλων τῶν ξένων βάσεων καὶ τοῦ τελευταίου ξένου στρατιώτου.

3) Δὲν ἀναγνωρίζει εἰς τὴν Ἑλλάδα τὸ δικαίωμα νὰ διαπραγματεύεται τὸ Κυπριακόν.

4) Δέχεται ὡς καλὰς τὰς συμφωνίας Ζυρίχης καὶ Λονδίνου, διότι ἡ Κύπρος ἀπὸ ἀποικία ἐγένετο ἀνεξάρτητος.

5) Ἡ Κύπρος, κατόπιν συμφωνίας μετὰ τῆς Ρωσίας, ὑποχρεοῦται νὰ ἀκολουθήσῃ τὴν πολιτικὴν τῶν ἀδεσμεύτων καὶ ἐκάλεσε καὶ τὴν Ἑλλάδα ὅπως ἀκολουθήσῃ καὶ αὐτὴ τὴν πολιτικὴν αὐτήν, ἐὰν ἐπιθυμῇ νὰ διευκολύνῃ τὴν ἕνωσιν.

Ἤδη αἱ σημαντικαὶ αὐταὶ ἐξελίξεις θὰ συζητηθοῦν ἐνώπιον τῆς ἑλληνικῆς Βουλῆς ἡ ὁποία θὰ συνέλθῃ πρὸς ἐξέτασιν τοῦ Κυπριακοῦ, κατόπιν αἰτήσεως τοῦ ἀρχηγοῦ τῶν Προοδευτικῶν κ. Σπ. Μαρκεζίνη.

Πρωτοβουλία τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Πατρῶν

ΑΠΕΝΕΜΗΘΗΣΑΝ ΧΘΕΣ ΤΑ ΒΡΑΒΕΙΑ ΤΟΥ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥ "ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΑΝΔΡΕΑΣ„

Τὰ ὀνόματα τῶν βραβευθέντων λογίων καὶ μαθητῶν

Τὴν 7ην μ. μ. χθὲς εἰς τὴν αἴθουσαν τῆς Διακιδείου Σχολῆς ἔλαβε χώραν παρουσίᾳ πλήθους συμπολιτῶν, συγκινητικὴ σεμνὴ τελετή, καθ' ἣν ἀπενεμήθησαν τὰ βραβεῖα καὶ ἔπαθλα τοῦ πνευματικοῦ διαγωνισμοῦ «Ὁ Ἀπόστολος Ἀνδρέας», τὸν ὁποῖον λίαν ἐπιτυχῶς εἶχε τὴν ἔμπνευσιν νὰ καθιερώσῃ ὁ Σεβ. Μητροπολίτης κ. Κωνσταντῖνος ἀπὸ τοῦ ἔτους 1961.

Ἡ θαυμασία τελετὴ ἡ ὁποία προσέλαβε τὴν μορφὴν ἐξαιρετικῆς πνευματικῆς συγκεντρώσεως καὶ συγκινητικῆς ἑορτῆς ἤρχισε μὲ θρησκευτικὰ ᾄσματα ὑπὸ τῆς χορῳδίας βυζαντινῆς μουσικῆς τοῦ συλλόγου Ἱεροψαλτῶν τῶν Πατρῶν, ἐπηκολούθησε δὲ εἰσήγησις τοῦ πανοσ. πρωτοσυγκέλλου κ. Ἱεροθέου Τσαντίλη, τὸ κείμενον τῆς ὁποίας εἶναι ἐξαιρετικῶς βαρυσήμαντον καὶ δημοσιεύομεν εἰς τὴν 8ην σελίδα.

Μετὰ ταῦτα ἀπηγγέλθησαν ποιήματα ὑπὸ μαθητῶν καὶ ἐν συνεχείᾳ ὡμίλησαν ἐκ μέρους τῆς κριτικῆς Ἐπιτροπῆς, τῆς τελούσης ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου, ὁ Γενικὸς Ἐπιθεωρητὴς Μέσης Ἐκπαιδεύσεως ὡς ἐπίσης ὁ διευθυντὴς τοῦ Φροντιστηρίου Πνευματικῶν τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἀρχιμανδρίτης κ. Χρυσ. Γιαλούρης.

Ἀκολούθως ἀνεγνώσθησαν αἱ βραβευθεῖσαι ἐκθέσεις καὶ μετὰ ταῦτα ἐν μέσῳ συγκινητικῆς ἀτμοσφαίρας ἐγένετο ὑπὸ τοῦ Σεβασμιωτάτου κ. Κωνσταντίνου ἡ ἀπονομὴ τῶν βραβείων ὡς κάτωθι:

1. Διαγωνισμὸς πεζογραφήματος: Πρῶτον ἔπαθλον Σεβ. Μητροπολίτου κ. κ. Κωνσταντίνου ἐκ δρχ. 20.000 καὶ δεύτερον ἐκ δρχ. 5.000. Τὸ ὑποβληθὲν πόνημα ἐμφανίζει ἀξιόλογα προτερήματα καὶ ἀπεφασίσθη ὑπὸ τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου νὰ ἀπονεμηθῇ εἰς τοῦτο τὸ 2ον ἔπαθλον ἐκ δραχμῶν πέντε χιλιάδων (5.000).

Προκειμένου ὅμως τὸ ὡς ἄνω πόνημα νὰ ἐκδοθῇ εἰς βιβλίον, ἐκρίθη ἀναγκαῖον ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς νὰ ἐπενεχθῶσιν ὑπὸ τοῦ συγγραφέως αἱ ὑπ' αὐτῆς ὑποδειχθεῖσαι ἐπὶ μέρους τροποποιήσεις ἰδιαιτέρως εἰς τὸ ἱστορικὸν μέρος τοῦ ὡς εἴρηται πονήματος. Τὸ θρησκευτικὸν τοῦτο πεζογράφημα συνετάχθη ὑπὸ τοῦ λογίου κ. Νικολάου Λαμπέτη.

2. Διαγωνισμὸς ποιήσεως: Ἔπαθλον Γενικῆς Ἐπιθεωρήσεως Μ. Ε. ἐκ δρχ. 5.000. Τὸ Βραβεῖον αὐτὸ δὲν ἀπενεμήθη. Ἡ Ἐπιτροπὴ ἀπένειμεν ἔπαινον εἰς τὸ ποίημα τοῦ κ. Κωνσταντίνου Σεργίου.

3) Διαγωνισμὸς μαθητικῆς ἐκθέσεως διὰ τοὺς τελειοφοίτους μαθητὰς καὶ μαθητρίας Γυμνασίων: (Ἔπαθλον ἱεροῦ ναοῦ Ἁγ. Ἀνδρέου. Ἕκαστον Βραβεῖον ἐκ δρχ. 1.000 καὶ ὁλόκληρος ἡ Ἁγία Γραφή) Ἐβραβεύθη ἡ ἔκθεσις τῆς μαθητρίας τοῦ Β. Γυμνασίου θηλέων Πατρῶν Φόρτη Δ. Ἐλευθερίας. Ἀκολουθοῦν: 1) Ἄννα Τουρκάκη τῆς Φιλεκπαιδευτικῆς Ἑταιρίας, 2) Ἑλένη Τσιλιμίγκρα τοῦ Γ. Γυμνασίου θηλέων. 3) Μαρία Γεωργοπούλου τοῦ Α. Γυμνασίου θηλέων. 4) Γεωργία Καλαβρυτζῶ τοῦ Οἰκονομικοῦ Γυμνασίου καὶ 5) Ἀργυρὼ Λαμπίρη τοῦ Ἑσπερινοῦ Γυμνασίου.

Ἐπίσης ἐβραβεύθη ὁ μαθητὴς Δρούζας Ἀργύριος τοῦ Α. Γυμνασίου Ἀρρένων. Ἀκολουθοῦν: 1) Ἀμπατζῆς Γεώργιος τοῦ Δ. Γυμνασίου Ἀρρένων, 2) Παπαγεωργίου Νικόλαος τοῦ Γ' Γυμνασίου Ἀρρένων, 3) Σκαλτσᾶς Ὀρέστης τοῦ Β' Γυμνασίου Ἀρρένων, 4) Νικόλαος Ζαχαρόπουλος τοῦ Ἑσπερινοῦ Γυμνασίου. 5) Νικόλαος Παπανδρέου τοῦ Ἀρεθείου.

4. Διαγωνισμὸς μαθητικῆς ἐκθέσεως διὰ τοὺς τελειοφοίτους μαθητὰς καὶ μαθητρίας τῆς δημοτικῆς ἐκπαιδεύσεως: Ἔπαθλον Χριστ. Στέγης Πατρῶν. Ἕκαστον βραβεῖον δρχ. 500. ἔπαινος δρχ. 200).

Α. Περιφέρεια Πατρῶν. Βραβεῖον: Κυριαζοπούλου Ἑλένη Γ. Δημοτικοῦ Σχολείου Πατρῶν. Ἔπαινος: Ζακυνθινὸς Εὐστάθιος Στ. Δημοτ. Σχολείου Πατρῶν.

Β. Περιφέρεια Πατρῶν. Βραβεῖον: Ἀντιόχου Ρίτσα Δ. Δημοτικὸν σχολεῖον Πατρῶν. Ἔπαινος: Πορετσάνου Ἄννα, Ζ Δημοτ. Σχολεῖον Πατρῶν.

Γ' Περιφέρεια Πατρῶν. Βραβεῖον: Θωμᾶς Κωνσταντῖνος Δημοτ. Σχολείου Ἐγλυκάδος. Ἔπαινος: Φιλιπποπούλου Γεωργία, 9ου Δημοτ. Σχολείου Πατρῶν.

Τὰ ἔπαθλα τοῦ διαγωνισμοῦ χειροτεχνικῆς μεταξὺ τῶν μαθητῶν τῶν δημοτικῶν σχολείων ὁ ὁποῖος ἔχει προκηρυχθῆ ὑπὸ τῆς Ἀχαϊκῆς Ἑταιρείας θὰ ἀπονεμηθοῦν τὴν προσεχῆ Κυριακήν, ὁπότε θὰ πραγματοποιηθῇ καὶ εἰδικὴ ἔκθεσις τῶν χειροτεχνημάτων εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ 10ου Δημοτικοῦ Σχολείου Καρανικολοῦ (ὁδὸς Κορίνθου καὶ Κανάρη). Ἐξ ἄλλου, ἀνεβλήθη διὰ τὴν θερινὴν περίοδον τὸ βραβεῖον, τὸ ὁποῖον προεκηρύχθη ὑπὸ τῆς Χριστιανικῆς Ἑστίας διὰ τὴν καλλιτέραν χορῳδίαν μαθητῶν καὶ τοῦτο διότι ὁ διαγωνισμὸς αὐτὸς θὰ πρέπει νὰ γίνῃ εἰς εὐρύτερον καὶ συνεπῶς ἀνοικτὸν χῶρον.

Οἱ παρευρεθέντες εἰς τὴν χθεσινὴν ἑορτὴν πολυπληθεῖς συμπολῖται ἐξέφρασαν τὰ συγχαρητήριά των πρὸς τὸν Σεβ. Μητροπολίτην κ. Κωνσταντῖνον καὶ τὸν πανοσ. ἀρχιμανδρίτην κ. Τσαντίλην καὶ τοὺς συνεργάτας των διὰ τὴν ἐξαίρετον πρωτοβουλίαν. Ἐπίσης ἐξέφραζον τὴν εὐχὴν ὅπως ὁ διαγωνισμὸς αὐτὸς διευρυνθῇ, π. χ. διὰ τῆς διενεργείας καὶ διαγωνισμοῦ ζωγραφικῆς, ὑπὸ τὴν προστασίαν καὶ τοῦ Δήμου καὶ ἄλλων συμπολιτῶν εἰς τρόπον ὥστε αἱ ἡμέραι τῆς ἑορτῆς τοῦ Ἁγίου Ἀνδρέου νὰ ἐξελιχθοῦν εἰς πνευματικὴν πανδαισίαν παραλλήλως πρὸς τὰς καθαρῶς ἐκκλησιαστικὰς τελετὰς καὶ ἄλλας ἐκδηλώσεις.

Η ΟΜΟΛΟΓΙΑ

Βεβαίως οἱ δημόται δὲν ἐνδιαφέρονται διὰ τὰς ἑκάστοτε προσωπικὰς προστριβὰς μεταξὺ τοῦ κ. Δημάρχου καὶ τῶν κ. κ. δημοτικῶν συμβούλων. Ὅμως θὰ παρακαλέσωμεν νὰ μᾶς ἐπιτραπῇ τοῦτο: Νὰ ἀποδείξωμεν, ὅτι ἡ πρόσφατος ζωηρὰ συνεδρίασις τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου, ἐκείνη κατὰ τὴν ὁποίαν ὁ κ. Δήμαρχος ἐξετράπη εἰς ὕβρεις κατὰ τοῦ κ. Βρῆ, εἶχεν ὡς ἀφορμὴν τὸν ἰσχυρισμὸν τοῦ κ. Ἀννίνου, ὅτι αὐτὸς μὲν εἰς τὰς γνωστὰς ἐν Ἀθήναις δηλώσεις του εἶπεν, ὅτι τὸ σχέδιον Δάλα ἀπεδείχθη «ἀχρησιμοποίητον», ὁ δὲ κ. Βρῆς «διαστρεβλώνων καὶ παραποιῶν καὶ... καὶ... τὴν ἀλήθειαν λόγῳ κακότητος καὶ ἄλλων πολλῶν ἁμαρτημάτων, ἔγραψεν, ὅτι ὁ κ. Ἀννῖνος εἶχεν εἴπῃ ὅτι τὸ σχέδιον Δάλα ἦτο «ἄχρηστον». Καὶ ὁ μὲν κ. Βρῆς, διατηρῶν τὴν ψυχραιμίαν του ἀπήντησεν εἰς τὸν κ. Ἀννῖνον, ὅτι μεταξὺ τῶν λέξεων «ἀχρησιμοποίητος» καὶ «ἄχρηστος» ἐλαχίστη ὑπῆρχε διαφορά, ὁπωσδήποτε μὴ δικαιολογοῦσα τὸν ἐκτροχιασμὸν τοῦ κ. Δημάρχου, ἐκτροχιασμὸν τὸν ὁποῖον πρῶτοι οἱ φίλοι του δημοτικοὶ σύμβουλοι ἀκόμη καὶ διὰ νευμάτων τοῦ ἐπεσήμαινον ἐν συνεδριάσει. Δοθέντος ὅμως, ὅτι καὶ ὁ ὑφυπουργὸς Συντονισμοῦ κ. Ἀθ. Κανελλόπουλος, ἀναφερόμενος εἰς τὸ σχέδιον Δάλα ἐχαρακτήρισεν αὐτὸ ἐνώπιον τῆς Βουλῆς ὄχι «ἄχρηστον», ἀλλὰ ΕΝ ΤΕΛΩΣ «ἄχρηστον» δύναται νὰ μᾶς εἴπῃ ὁ κ. Δήμαρχος, κατὰ πόσον καὶ ὁ κ. Ἀθ. Κανελλόπουλος εἶναι καὶ αὐτὸς «κακὸς» «διαστρεβλωτὴς τῆς ἀληθείας» καὶ ὅλα τὰ ἄλλα; Ἀλλὰ βεβαίως ὅταν χάνῃ κανεὶς τὴν ψυχραιμίαν του πολλὰ λέγει τὰ ἀκατανόητα. Καὶ δὲν σώζει παρὰ ἡ ὁμολογία τοῦ σφάλματος καθ' οἱονδήποτε τρόπον, ὅταν ἡ ψυχραιμία κυριαρχήσῃ τῶν νεύρων.

Εἰς τὸ Οἰκουμενικὸν Συνέδριον

«Μητέρα τῆς Ἐκκλησίας» ἐκήρυξεν ὁ Πάπας τὴν Ἀειπάρθενον Μαρίαν

ΒΑΤΙΚΑΝΟΝ. Ὁ Πάπας Παῦλος ΣΤ' ἀπευθυνόμενος πρὸς τοὺς μετέχοντας εἰς τὰς ἐργασίας τοῦ Οἰκουμενικοῦ Συνεδρίου κατὰ τὴν τελευταίαν σημερινὴν σύσκεψιν, ἐκήρυξε τὴν Παρθένον Μαρίαν ὡς «Μητέρα τῆς Ἐκκλησίας».

Ὁ Πάπας ἐκύρωσε κατὰ τὴν σημερινὴν λῆξιν τοῦ Οἰκουμενικοῦ Συνεδρίου δύο ψηφίσματα, τὸ τοῦ «Οἰκουμενισμοῦ» τὸ ὁποῖον διαλαμβάνει τοὺς τρόπους προαγωγῆς τῆς χριστιανικῆς ἑνότητος καὶ τὸ «ψήφισμα» περὶ τῆς «Κοινωνίας τῶν Ἐκκλησιῶν τῶν Ἀνατολικῶν Δογμάτων μετὰ τῆς Ρώμης».

ΕΙΣ ΤΟ ΔΗΜΟΤΙΚΟΝ

«ΓΙΑ 15 ΧΡΥΣΑ»

Τοῦ Κινέζου Χοῦ Σοῦ Χὲν

Νέα Ἐλευθέρα Σκηνὴ

Τοῦ κ. Π. ΠΑΠΑΕΥΘΥΜΙΟΥ

Ἀπὸ τοῦ Σαββάτου εἰς τὸ «Δημοτικὸν» θέατρον ἐμφανίζεται ἕνα ἀξιόλογον θεατρικὸν συγκρότημα πρόζας, ἡ «Νέα Ἐλευθέρα Σκηνὴ» ποὺ διευθύνει ὁ κ. Κώστας Πλούμπης καὶ εἰς τὸ ὁποῖον συμμετέχουν παλαιοὶ καὶ νέοι ἠθοποιοί.

Ἕνα ἀντιπροσωπευτικὸν ἔργον τοῦ Κινεζικοῦ θεάτρου «Γιὰ 15 χρυσᾶ» τοῦ Χοῦ—Σοῦ — Χέν, διὰ πρώτην φορὰν παρουσιαζομένου εἰς τὴν χώραν μας, ἀπετέλεσε τὸ ἐ-

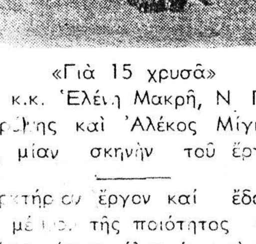

«Γιὰ 15 χρυσᾶ»
Οἱ κ.κ. Ἑλένη Μακρῆ, Ν. Παγκράτης καὶ Ἀλέκος Μίγκας εἰς μίαν σκηνὴν τοῦ ἔργου

ναρκτήριον ἔργον καὶ ἔδωσε τὸ μέτρον τῆς ποιότητος τοῦ θιάσου ὡς συνόλου ὡς καὶ τῆς ἀξίας ἑνὸς ἑκάστου τῶν ἠθοποιῶν. Τὸ «Γιὰ 15 χρυσᾶ» ὁμολογουμένως δὲν εἶναι ἁπλῶς ἕνα ὡραῖον ἔργον ποὺ ἀνεβάζεται ἰδιαιτέρως ἐπιμελημένα καὶ βλέπεται εὐχαρίστως ἀλλὰ μία χαρακτηριστικὴ δημιουργία ἡ ὁποία περιλαμβάνει ὅλην ἐκείνην τὴν μα

Συνέχεια εἰς τὴν 8ην Σελίδα

ΜΙΑ ΝΕΑ ΟΔΟΣ

ΑΘΗΝΑΙ. Ἡ Θεσσαλία καὶ ἡ Δυτικὴ Γερμανία συνεδέθησαν χθὲς μὲ νέαν ὁδὸν ἡ ὁποία παρακάμπτει τὴν ὑφισταμένην ἐθνικὴν ὁδὸν Λαρίσης — Κοζάνης εἰς τὸ τμῆμα αὐτῆς Βίγλας — Σαρανταπόρου.

Ἡ ὁδὸς κατεσκευάσθη ὑπὸ τοῦ στρατοῦ ἔχει δὲ μῆκος 32 χιλιόμετρα καὶ πλάτος 9 μέτρα.

ΝΕΟΙ ΔΟΡΥΦΟΡΟΙ

ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ 23. Ἐκ τῆς ἀεροπορικῆς βάσεως Βάντεμπεργκ ἐξετοξεύθησαν χθὲς καὶ ἐτέθησαν εἰς τροχιὰν οἱ δορυφόροι «Ἐξερευνητὴς 24» καὶ «Ἐξερευνητὴς 25».

Ἀπὸ τῶν στηλῶν τῆς «ΑΘΗΝΑΪΚΗΣ»

ΚΑΤΑΠΤΥΣΤΟΝ ΔΗΜΟΣΙΕΥΜΑ ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΤΩΝ ΠΑΤΡΩΝ

Ἡ «Ἀθηναϊκή» ἡ ἀπὸ τινων μηνῶν ὀλισθαίνουσα ἐξ αἰτίας τίς οἶδε ποίου νέου ἀπιθάνου ἀρχισυντάκτου ἢ ὑπευθύνου τῆς ὕλης της, ἔφθασε προχθὲς εἰς τὸ κατακόρυφον τῆς ἀδιαντροπιᾶς, ὅταν ἐνόμισεν, ὅτι εἶχε δικαίωμα νὰ δημοσιεύσῃ ἕνα ταπεινὸν χυδαῖον ρεπορτὰζ περὶ τῆς δῆθεν «Ντόλτσε βίτα» τῶν Πατρῶν τὸ ὁποῖον εἶναι φανερὸν ὅτι εἶναι γραμμένον ἀπὸ χυδαῖον ὑποανάπτυκτον ὑποκείμενον ποὺ συκοφαντεῖ ἀπὸ μηδενισμὸν καὶ κομπλέξισμόν τους πάντας διὰ νὰ ἐκδικηθῇ, τίς οἶδε διὰ ποίους λόγους τὴν πατραϊκὴν κοινωνίαν.

Ἀφοῦ ἐν ἀρχῇ γράφει π. χ. ὅτι δὲν «χαλάει τὸ χατῆρι τῶν Πατρινῶν νὰ θεωροῦν τὴν πόλιν των τρίτην κατὰ σειρὰν πόλιν τῆς Ἑλλάδος, αὐτὸς ὁ ἀπίθανος γύφτος συνεργάτης τῆς ἐν λόγῳ ἐφημερίδος γράφει διὰ τὶς βίλλες τῶν Πατρῶν τὰ ἑξῆς τερατώδη:

« Διατηρεῖ ἀκόμη ἡ Πάτρα ὑπολείμματα παλιᾶς ἀρχοντιᾶς. Εἶναι κάποιες βίλλες στὰ προάστιά της— ὄχι τῶν νεοπλούτων, ὅπου πρὸ ὀλίγων ἐτῶν ἀνέπτυσσαν δραστηριότητα ἀνώμαλοι τύποι— ποὺ θυμίζουν τὴν ἐποχὴ ποὺ «δέναν τὰ σκυλιὰ μὲ τὰ λουκάνικα»! Γι' αὐτὲς τὶς κομψὲς ἐξοχικὲς κατοικίες, μὲ τὰ ἀπέραντα περιβόλια καὶ τὶς δενδροστοιχίες σὲ στρατιωτικὴ παράταξι πολλὰ λέγονται. Σ' αὐτὲς ξελογιάζονται ἀκόμα... καὶ... χρηστομαθεῖς. Γιατὶ ἡ «ἀρχόντισσα» τῆς Πελοποννήσου ἔχει πολλοὺς σὲ μεγάλο ποσοστό, θρησκευομένους».

Ἀλλὰ καὶ αὐτὰ δὲν εἶναι βεβαίως τίποτε μπροστὰ εἰς τὰς χυδαίας ὕβρεις μὲ τὰς ὁποίας ἡ τωρινὴ «Ἀθηναϊκὴ» μεταχειρίζεται τὰς πτωχὰς ἐργατρίας τῶν Πατρῶν τὰς ὁποίας παρουσιάζει ὡς πόρνας. Ἀντιγράφομεν ἀπὸ τὸ χυδαῖον δημοσίευμα τῆς «Ἀθηναϊκῆς» καὶ τὸ ἀφιερώνομεν εἰς τοὺς δύο προέδρους τῶν δύο Ἐργατικῶν Κέντρων τῆς πόλεως κ. κ. Μπαντούνα καὶ Ἀντύπαν διὰ νὰ λάβουν θέσιν. ἐπειδὴ εἶναι χρέος των ἡ προστασία τῆς τιμῆς τῶν τιμημένων ἐργατριῶν τῆς πόλεως.

Γράφει λοιπὸν εἰς τὰς στήλας τῆς «Ἀθηναϊκῆς» ὁ ταπεινὸς καὶ χυδαῖος συκοφάντης:

«—Αὐτὰ φέρουν στὴ θύμησί τους. σιμὰ στὸ τζάκι τ' ἀρχοντικοῦ τους δυὸ—τρεῖς τῆς παλιᾶς «φρουρᾶς» τῶν γλεντζέδων. Ἀποστρέφουν ὕστερα τὴν κεφαλὴ ἀπ' ὅσα φημολογοῦνται σήμερα γιὰ κάποιον μεγαλόσχημο ποὺ ἡ ἐρωτικὴ ἀδηφαγία τὸν ὁδηγεῖ στὰ ὑπνοδωμάτια ἐργατριῶν. Ἐξασφαλίζει βέβαια στὶς φτωχές, αὐτὴ ἡ ἐπίσκεψι, καὶ καλλυντικὰ καὶ λοῦσα. Ἀκόμα, σὲ ἐξαιρετικὲς περιπτώσεις καὶ ...στέγη— σπίτωμα!».

Καὶ ἀκολουθοῦν ἄλλαι φανταστικαὶ εἰκόνες, ἄλλαι ὕβρεις ἄλλαι συκοφαντίαι, ἡ καθεμιὰ περισσότερον ποταπὴ τῆς ἄλλης.

Γράφει ὁ μισῆσας τὴν ὡραίαν καὶ συντηρητικὴν πόλιν τῶν Πατρῶν, γύφτος τῆς ἀθηναϊκῆς ἀσφάλτου, ὅτι εἰς Πάτρας λειτουργοῦν δύο ἐπίσημες χαρτοπαικτικὲς λέσχες, ὅπου, ἄκουσον, ἄκουσον, «παίζονται ...περιουσίες» ἀλλὰ καὶ ὅπου «ἀναπτύσσονται αἰσθηματάκια, θεμιτὰ ἢ ἀθέμιτα». Καὶ ταῦτα διὰ νὰ ρίψῃ τὸ δηλητήριό του αὐτό, τὸ κοινωνικὸν ἀπόβρασμα ἐναντίον εὐπρεπῶν συμπολιτῶν μας. οἱ ὁποῖοι προσέρχονται κάπου, κάπου εἰς τὰς λέσχας των, διὰ νὰ περάσουν μία ἢ δύο ὥρας ἐν μέσῳ φίλων καὶ γνωστῶν καὶ ὄχι βεβαίως διὰ νὰ ἀναπτύξουν αἰσθηματάκια.

Εἰς τὴν συνέχειαν ἡ «Ἀθηναϊκὴ» γράφει, ὅτι εἰς ὅλα τὰ κλάμπ, τὰ καφὲ μπὰρ καὶ τὰ σφαιριστήρια τῆς πόλεως συχνάζουν πολλοὶ μαθηταί, ἢ «ὑπαλληλάκοι» οἱ ὁποῖοι πίπτουν θύματα διαφόρων τύπων χυδαίων (νὰ ὁμιλεῖ ἄραγε ἐκ προσωπικῆς πείρας ὁ συντάξας τὸν λίβελλον κατὰ τῶν Πατρινῶν);

Καὶ ταῦτα τὴν ἡμέραν μάλιστα καθ' ἣν διεπιστοῦτο εἰς πανελλήνιον κλίμακα, ὅτι οἱ μαθηταὶ τῶν Πατρῶν κατέλαβον τὴν πρώτην θέσιν ἀπὸ ἀπόψεως ἐπιτυχιῶν, εἰς τὰς ἐξετάσεις τῶν Ἀνωτάτων Σχολῶν διὰ τὴν ἀπόκτησιν Ἀκαδημαϊκοῦ Ἀπολυτηρίου.

Καὶ ὁμιλεῖ ἐν τέλει περὶ ἀκολάστων πράξεων καὶ «ἀνωμάλων ὀρέξεων» μὲ τοιαύτην βεβαιότητα, ὡς ἐὰν καὶ δράσται καὶ θύματα νὰ τὸν εἶχον προσκαλέσῃ... παρατηρητὴν ἢ καὶ μέτοχον τῶν δῆθεν ὀργίων των.

Τὸ προκλητικὸν δημοσίευμα τῆς Ἀθηναϊκῆς καταλήγει μὲ τὴν βαρυτάτην καὶ χυδαίαν ὕβριν, ὅτι «αὐτὴν τὴν ἐποχὴν» αἱ τάξεις τῶν πορνῶν πληθύνονται ἀπὸ τὰς ὑπηρετρίας καὶ ἄλλα φτωχοκόριτσα, ὁμιλεῖ περὶ σωματεμπόρων καὶ κατηγορεῖ καὶ ὅλας τάς... ζωντοχήρας, χωρὶς βέβαια νὰ κατονομάζῃ ἔστω καὶ μίαν, μὲ ἀποτέλεσμα νὰ καθυβρίζῃ ὅλες τὶς ὑπηρέτριες τῶν Πατρῶν, ὅλας τὰς ἐργατρίας καὶ ὅλα τὰ φτωχοκόριτσα.

Ἀλλὰ ἂν ὑπάρχῃ ἀκόμη εἰς τὰ γραφεῖα τῆς «Ἀθηναϊκῆς» αὐτὸ ποὺ λέγεται φιλότιμο καὶ πέτσα, ἂς ἀποτολμηθῇ ἡ ἀποκάλυψις τοῦ ὀνόματος τοῦ ἀτίμου, ὅστις συνέταξε μὲ τὴν νοσηρὰν φαντασίαν του τὸ συκοφαντικὸν καὶ κατάπτυστον δημοσίευμα. Καὶ ἂν τολμᾷ ἐπίσης ἂς εἴπῃ ποῖος εἶναι ὁ ὑπεύθυνος ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος ἐπέτρεψε τὴν δημοσίευσιν τοιούτου κειμένου μὲ ἀποτέλεσμα νὰ καταβιβάσῃ τόσον χαμηλὰ τὴν ἄλλοτε μοσχοβολοῦσαν ἀπὸ ἠθικοὺς ἀγῶνας καὶ μοσχοβολοῦντα κείμενα ἀξιοπρεπῶν συντακτῶν «Ἀθηναϊκὴν» καὶ ποὺ εἶχον τὸ θάρρος νὰ θέτουν κάτω ἀπὸ τὰ κείμενά των καὶ τὴν ὑπογραφήν των. Ἂς θέσῃ λοιπὸν καὶ ὁ λιβελογράφος τὴν ἰδικήν του ὑπογραφὴν ἂν ἔχει ὄνομα καὶ δὲν εἶναι νόθος.